

PUTOVÁNÍ PO STOPÁCH

POHÁDKOVÝ SVĚT OPERNÍCH PŘÍBĚHŮ

Hra (nejen) pro děti v rámci 57. ročníku
Hudebního festivalu A. Dvořáka Příbram

Milé děti,

vypravíme se spolu na výlet, na kterém nás čeká pohádkové vyprávění, spousta zajímavostí ze světa hudby a také řada úkolů. Vaším průvodcem bude kouzelná bytost – ptáček Papageno, jedna z hlavních postav pohádky, kterou do operní podoby převedl skladatel Wolfgang Amadeus Mozart. Papageno miluje ptáčky – a sám skoro jako ptáček vypadá, protože mu tělo zčásti pokrývá peří. Že takoví lidé neexistují? Pročpak ne? Jsme přece v pohádce 😊.

Na každém z deseti míst, na kterých se cestou zastavíte, vás čeká kousek příběhu i s hudbou, která se k němu váže. Protože je opera psaná v němčině, budete ji slyšet v originální podobě – ale připojujeme i překlad, abyste věděli, co přesně se tam zpívá.

A protože se zpívá v opeře různým způsobem, připojujeme i malý hudební slovníček.

INSTRUKCE

Na všech deseti místech jsou buď schované krabičky nebo úkoly, které určitě nepřehlédnete. Krabičky i úkoly hledáte pomocí mapy, fotografie a indicie. Krabičky a úkoly je možné objevit pouze v době konání 57. ročníku Hudebního festivalu A. Dvořáka, tedy od 16. dubna do 9. června 2026.

Na cestě vás bude provázet tato knížečka, ve které najdete nápovědy ke každému z míst a na prostředním dvoulistu prostor na doplnění křížovky, jejíž vyluštění je cílem této hry – a také místo na otištění kontrolních razítek.

Aby se vám podařilo krabičku a úkoly co nejlépe objevit, držte se následujících instrukcí:

Nejdříve se dostaňte na označené místo na mapě

Když tam budete stát, pozorně se rozhlédněte kolem dokola, dokud nevidíte výhled jako na fotografii

Máte před sebou daný výhled? Super... teď už jen pomocí indicie identifikujte to správné místo, kde máte hledat krabičku/úkol

Krabička je téměř vždy celá zakrytá a to buď jehličím nebo hlinou...nebojte se tedy si při pátrání trochu ušpinit ruce.

Snažili jste se, jak jen jste mohli, jste si jistí, že jste na správném místě, ale krabička či úkol nejsou k nalezení? Pak nám, prosím, zavolejte na tel. č. 605 122 475 nebo 725 887 066, abychom mohli místo co nejdříve zkontrolovat a situaci případně napravit. Místo razítka si pořídte na daném místě fotografii, kterou pak ukážete při předávání knížečky jako důkaz, že jste na místě opravdu byli.

Prosím, buďte ohleduplní k ostatním „pátračům“ a s vyndáním ze skříše zkuste počkat do chvíle, kdy vás nikdo nevidí. Při nalezení krabičky nebo úkolu objevíte povídání o ptáčkovi, vyřešíte úkol, otisknete si razítko - a pak vše vraťte do igelitového sáčku a do krabičky, kterou důkladně zavřete. Pak krabičku schovejte tam, kde jste ji našli a to tak, aby nebyla viditelná pro náhodného kolemjdoucího.

Za každý vyplněný dvoulist s úkoly – ke splnění stačí 5 razítek – získáte při jeho odevzdání v dětském oddělení Knihovny Jana Drdy malou odměnu. Jako bonus na vás v knihovně čeká také výstavka knížek o ptáčcích, se kterými se v průběhu putování seznámíte.

Pro dvacet z vás, které v červnu po ukončení hry vylosujeme, jsou pak připraveny odměny velké 😊.

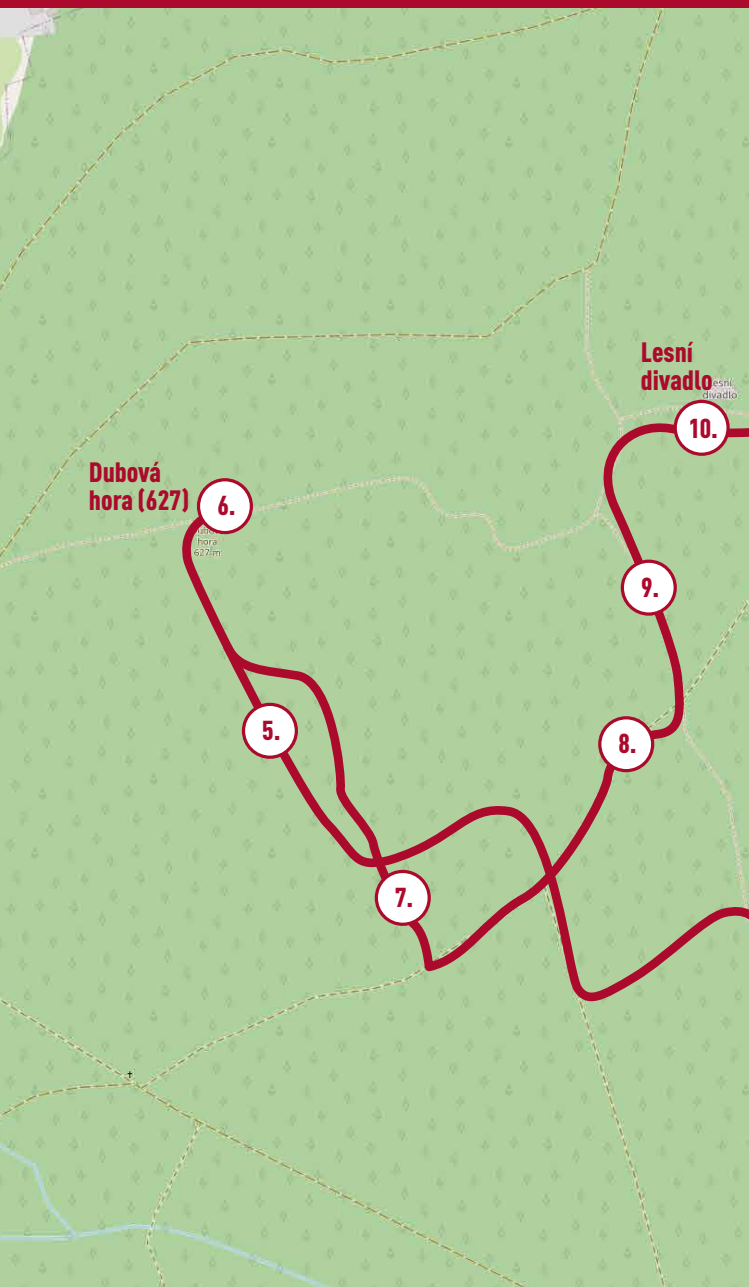
Dětské oddělení Knihovny Jana Drdy má otevřeno:

pondělí:	9:00 – 18:00
úterý:	12:00 – 18:00
středa:	9:00 – 18:00
čtvrtek:	zavřeno
pátek:	12:00 – 18:00
sobota:	8:00 – 12:00

Budeme se na vás těšit 😊

Ale zpátky k Papagenovi a jeho ptáčkům. Ptáčci zpívají úplně stejně, jako zpívají lidé – nevěříte? Tak se schválně na pár ptáčků spolu s Papagenem cestou podíváme 😊.

MAPA JEDNOTLIVÝCH STANOVISŤ

START

CÍL

Nové Podlesí

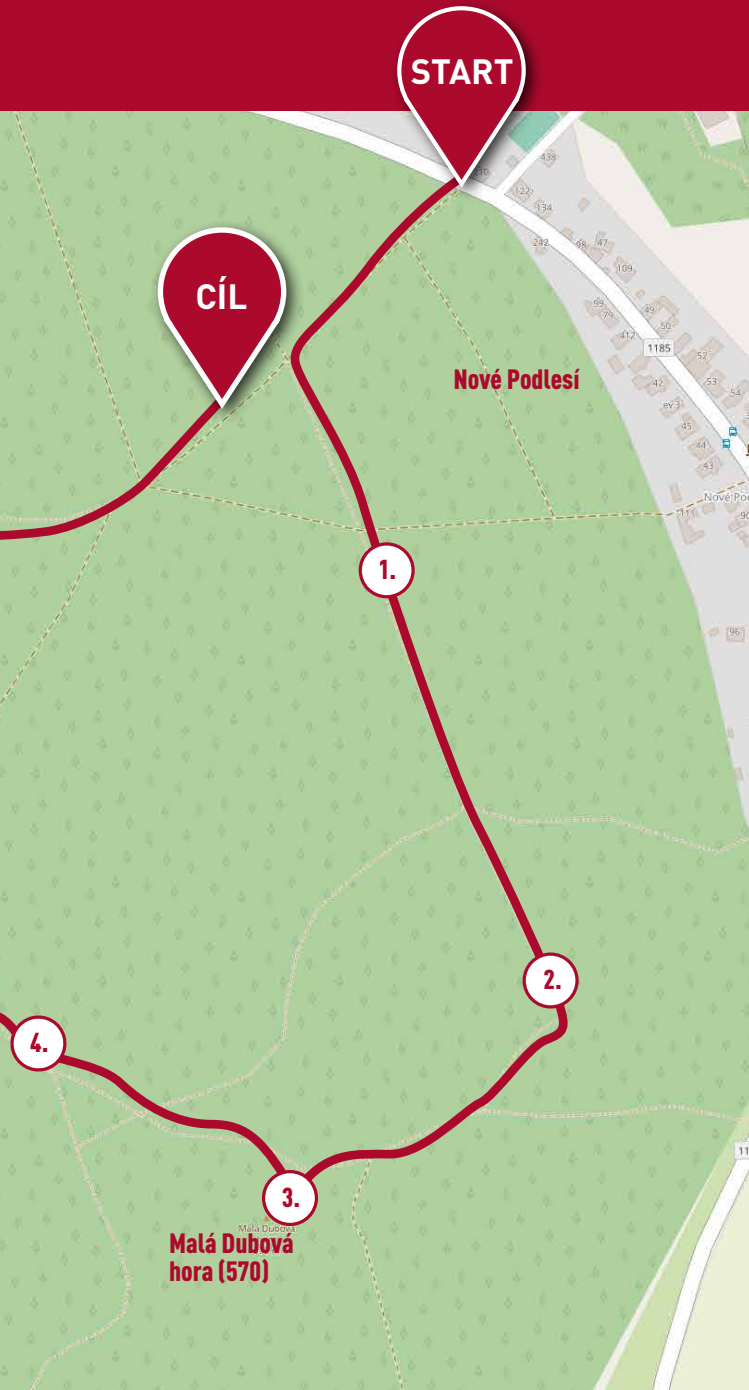
1.

2.

4.

3.

**Malá Dubová
hora (570)**

ÚVOD

„Tati,“ ozve se potichu, „povíš nám dneska opravdu dlouhou pohádku? Takovou, co se poslouchá pomalu.“

Usměju se, přitáhnou si děti blíž a přehodím přes ně deku. Oheň v krbu tiše praská, venku svítí měsíc a moje zvonečky se lehounce dotknou o sebe.

„Dobře,“ řeknu. „Ale tohle není jen pohádka. Tohle je příběh o tom, jak se člověk učí poznat, co je světlo a co tma. A taky o tom, že i ten, kdo se bojí, může být důležitý.“

Kdysi dávno jsem byl jen obyčejný ptáčník. Nosil jsem peří, zpíval si od rána do večera a myslel hlavně na to, jestli mám co jíst. Svět mi připadal velký a trochu nebezpečný, a tak jsem si říkal, že nejlepší je smát se a jít dál.

A právě tehdy jsem potkal prince jménem Tamino.

Papageno na úvod opery zpívá o tom, že je veselý a známý ptáčník, který umí krásně pískat na píšťalku a chytat ptáčky. Má radost ze svého života a z toho, že ho všichni znají. Zároveň ale prozrazuje jedno tajné přání – nechce být sám. Přeje si najít milou dívku, která by ho měla ráda, smála se s ním a stala se jeho ženou.

„Der Vogelfänger bin ich ja“
– Papageno (árie)

RESTAURACE U BOHÉMA

**Putování po stopách se koná za podpory
restaurace U Bohéma.**

Přijďte si po procházce odpočinout 😊

**Pro účastníky Putování je k běžné objednávce
připravena pro děti odměna v podobě sladkostí
(více na www.hfad.cz)**

Bylo to v lese. Ne v obyčejném lese, ale v takovém, kde jsou stromy starší než lidská paměť. Kořeny tam lezou po zemi jako hadi a světlo se prodírá jen v tenkých pruzích. Tamino tam bloudil sám. Byl unavený, zmatený a trochu vystrašený.

A pak se ozvalo dlouhé, táhlé ssssss.

Z houští se vyplazil obrovský had. Jeho tělo se lesklo, jakoby bylo z mokrého kamene, a jeho oči svítily. Tamino utíkal, ale strach byl rychlejší.

„Pomoc!“ křičel.

Já... no, já jsem se schoval za strom.

„Tatí!“ ozvou se děti.

„Říkám pravdu,“ pokrčím rameny. „Ještě jsem nebyl hrdina.“

Předehra opery

POJEM:

Ouvertura, nebo také Předehra je hudba, která hraje úplně na začátku opery, ještě než zpěváci začnou zpívat. Hraje ji orchestr. Je to takové hudební „otevření dveří“ do příběhu. Může nám napovědět, jestli bude příběh veselý, napínavý nebo smutný.

V předehře se nezpívá, co se děje, to si představíš podle toho, jestli slyšíš hudbu veselou, smutnou, legrační nebo třeba takovou, při které pochodují vojáci.

*VLEVO U CESTY PĚŘEZ MÁŠ,
SCHVÁLNĚ ZDA HO DOHLEDÁŠ.
VYKOTLANÁ JE V NĚM DÍRA,
KRABIČKA Z NÍ NA VÁS „ZÍRÁ“ ☺*

2

Naštěstí se objevily tři kouzelné dámy. Jejich šaty se třpytily jako noční obloha a jejich hlasy byly klidné a silné. Hada porazily a princ omdlel. Když se probudil, položily mu k nohám obrázek krásné dívky. Tamino se na ni okouzleně zadíval a mně bylo hned jasné, že se do ní zamiloval.

„Kdo je to?“ zeptal se Tamino.

„Pamina,“ odpověděly kouzelné dámy. „A potřebuje Tvoji pomoc.“

Princ Tamino zpívá o tom, že uviděl obraz krásné princezny a hned se do ní zamiloval. Je překvapený, jak silné city v něm pouhý portrét probudil, a sám se diví, co se to s jeho srdcem děje. Chce princeznu najít, zachránit a být s ní navždy. V jeho zpěvu je slyšet něha, obdiv i odhodlání udělat cokoli, aby mohl svou vysněnou dívku potkat doopravdy.

„Dies Bildnis ist bezaubernd schön“
– Tamino

POJEM:

Árie je písnička pro jednoho zpěváka v opeře. Je to chvíle, kdy se příběh na moment zpomalí a postava nám zazpívá, co si myslí nebo co cítí – jestli je smutná, zamilovaná, bojí se nebo má radost. Je to takový hudební „reflektor“, který svítí jen na jednu postavu.

**NA STOPKÁCH TEĎ OČI MĚJTE,
VPRAVO KÁMEN VYHLEDEJTE.
OKOLO NĚJ SE KOUKNĚTE
A KRABIČKA JE NA SVĚTĚ.**

A pak přišla Královna noci. Byla krásná a strašlivá zároveň. Zářila jako hvězdy, ale její hlas byl ostrý, plný bolesti a hněvu. „Sarastro mi vzal dceru,“ řekla. „Přived' mi ji zpět.“ Prosila i poroučela. Tamino se na obrázek znovu podíval a jeho hlas byl tichý, ale pevný. „Najdu ji.“

Královna noci zpívá o tom, že její dcera byla unesena a že ona sama je plná bolesti a strachu o svoji milovanou dceru. Prosí prince Tamina, aby její dceru zachránil, a vypráví, jak moc trpí. Její zpěv je něžný, ale zároveň velmi dramatický. Nakonec slíbí Taminovi odměnu – ruku své dcery – pokud ji vysvobodí.

„O zittre nicht, mein lieber Sohn“
– Královna noci (1. árie)

POJEM:

Tahle pohádka je zpívána, je to tedy operní pohádka. A co je to vlastně opera? Opera je hudební divadlo. Je to příběh, který se celý zpívá místo mluvení. Na jevišti jsou zpěváci v kostýmech, hraje orchestr a někdy zpívá i sbor. Opera může být veselá, smutná, napínavá nebo pohádková – ale vždy je plná hudby.

**ČÍ HNÍZDO TO ASI BUDE?
PTÁČCI JSOU TU VÁŽNĚ VŠUDE.
TAM KDE HOLOUBEK MÁ MÍSTO,
MÁŠ KRABÍČKU TĚMĚŘ JISTOU.**

4

Na pokyn Královny noci mu tři dámy daly kouzelnou flétnu. Řekly, že její hudba dokáže utišit strach a vést člověka správnou cestou. Mně daly kouzelné zvonečky.

„Ty budeš rozdávat radost,“ řekly mi.

„To umím,“ odpověděl jsem a zacinkal.

A tak jsme vyrazili.

Jenže čím blíž jsme byli Sarastrovu chrámu, tím víc jsme si všímali, že něco nesedí. Nebyla tam tma, nebyly tam mříže ani křik. Chrám byl plný světla. V zahradách tekla voda, lidé mluvili tiše a pomáhali si.

V kvintetu „Hm, hm, hm“ se stane Papagenovi něco legračního. Protože předtím trochu lhal a chlubil se, dostane od tří dam malý trest – zamknou mu pusinku na zámek! A tak najednou nemůže mluvit a umí říkat jen „hm, hm, hm“. Papageno se snaží všechno vysvětlit, ale nejde to. Jen brumlá, gestikuluje a dělá legrační obličej. Princ Tamino se diví, co se s jeho kamarádem děje. Tři dámy mezitím Taminovi předají kouzelnou flétnu a Papagenovi kouzelné zvonečky, aby jim pomohly na cestě za princeznou. Je to chvíle trochu tajemná, ale zároveň moc vtipná, protože Papageno by tolik chtěl mluvit... a nemůže.

„Hm, hm, hm“ – Quintet
(Tamino, Papageno, tři dámy)

POJEM:

Kvintet je písnička pro pět zpěváků. Všichni zpívají společně, ale každý může mít trochu jinou melodii. Když se všechny hlasy spojí, vznikne bohatý a barevný zvuk, jako když dohromady hraje pět různých hudebních nástrojů.

**CHCEŠ NAJÍT DALŠÍ KRABIČKU?
POD NOHY KOUKEJ CHVILIČKU.
PŘES CESTU SE PAŘEZ TÁHNE,
KDEKDO PŘES NĚJ SNADNO SPADNE.
VY VŠAK PŘES NĚJ NEPADEJTE,
KRABIČKU TU VYHLEDEJTE.**

V RÁMCI 57. ROČNÍKU JSOU PRO VÁS PŘIPRAVENÉ I DALŠÍ ZAJÍMAVÉ PROGRAMY:

1.

Putování je tematicky propojeno s **turistickým pochodem Dvořákova Vysoká**, který vzniká ve spolupráci s Památníkem A. Dvořáka a Knihovnou Jana Drdy a uskuteční se **1. května**. Na trase se můžete těšit na další úkoly a hry.

2.

10. ROČNÍK VÝTVARNÉ SOUTĚŽE

Také letos se mohou děti zapojit do tradiční výtvarné soutěže! Soutěž je tematicky propojená s Putováním po stopách, které je letos věnováno

opeře W.A. Mozarta KOUZELNÁ FLÉTNA,

a zejména pak zvolenému průvodci dějem, ptáčkovi Papagenovi a jeho milovaným ptáčkům. Děti tedy můžou kreslit jak ptáčky reálné, tak pohádkové, tedy takové, které vidí ve své fantazii.

JAK SE ZÚČASTNIT?

Pošlete obrázky (max. formát A3) na adresu:

Dvořákovo Příbramsko, Žižkova 708,

Příbram II., 261 01

Uzávěrka: 4. června 2025

Vyhlášení vítězů: poslední červnový týden

Obrázky vítězů soutěže a všech laureátů budou celoročně vystaveny v Domě Natura.

HUDEBNÍ FESTIVAL
Antonína
DVOŘÁKA
P Ř Í B R A M

57. ROČNÍK

16. 4. – 9. 6. 2026

PROSTOR NA RAZÍTKA:

JMÉNO

.....

VĚK

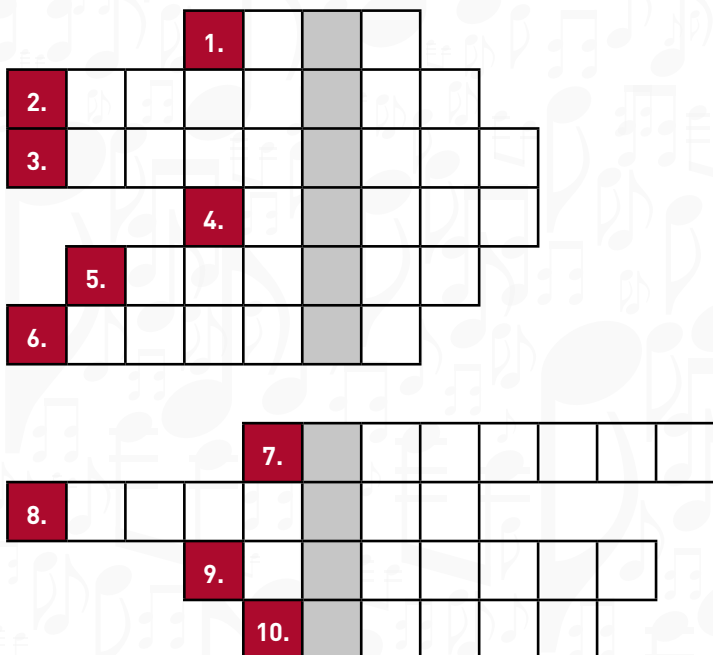
.....

KONTAKT (TELEFON, E-MAILOVÁ ADRESA)

.....

TAJENKA KŘÍŽOVKY

.....

HUDEBNÍ FESTIVAL
Antonína
DVOŘÁKA
P Ř Í B R A M

57. ROČNÍK

16. 4. – 9. 6. 2026

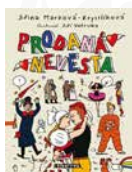

Vyplněnou brožurku doneste do
DĚTSKÉHO ODDĚLENÍ KNIHOVNY J. DRDY
a vyzvedněte si svoji odměnu. 😊

CHCETE SE O POHÁDKÁCH V OPEŘE DOZVĚDĚT VÍC?

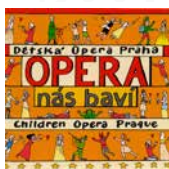
Prodaná nevěsta / podle stejnojmenné opery Bedřicha Smetany a Karla Sabiny/Jiřina Marková-Krystlíková, Jiří Votruba

Příběh ukrytý v notách. Labuť jezero / ilustrace Jessica Courtney-Tickleová ; z anglického originálu The story orchestra: Swan lake ... přeložila Ivana Nováková

Příběh ukrytý v notách. Kouzelná flétna / ilustrace Jessica Courtney-Tickleová ; z anglického originálu The story orchestra - Magic flute ... přeložila Ivana Nováková

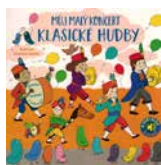
Opera nás baví

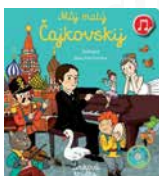
Můj malý Vivaldi / ilustrace Séverine Cordier

Mé první klasické skladby na dobrou noc / ilustrace Séverine Cordier

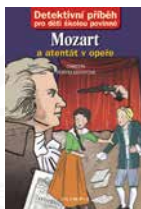
Můj malý koncert klasické hudby : koncert se zvuky a světélky / ilustrace Séverine Cordier

Můj malý Čajkovskij / ilustrace Séverine Cordier

Příběh ukrytý v notách. Šípková Růžka : spící krasavice / ilustrace Jessica Courtney-Tickleová

Mozart a atentát v opeře / Christa Pöppelmanová ; [z německého originálu ... přeložila Romana Cahová] ; [ilustrovala Bettina Weislová]

Příběh ukrytý v notách. Louskáček / ilustrace Jessica Courtney-Tickleová ; z anglického originálu The story orchestra - The nutcracker ... přeložila Ivana Nováková

Rusalka / podle stejnojmenné opery Antonína Dvořáka napsala Jiřina Marková-Krystlíková; ilustroval Jiří Votruba

5

Sarastro nebyl zlý čaroděj. Byl klidný, vážný a moudrý. Jeho sídlo bylo otevřené všem lidem, kteří hledali mír, klid a především moudrost.

„Tati,“ ptá se jedno z dětí, „tak proč ho Královna nenáviděla?“
„Protože světlo je nebezpečné pro toho, kdo chce vládnout strachem,“ odpovím.

Pamína u Sarastro nebyla vězňem, i když se tak nejdříve cítila. Byla sama a plakala, protože se jí stýskalo po mamince. Sarastro jí ale vysvětlil, že se nemusí bát, je pod jeho ochranou. Vzal si ji k sobě, protože se bál, že láska její matky není opravdová a Pamína by byla nešťastná. Navíc chce, aby se Pamína naučila vidět svět jaký doopravdy je. Plný lásky, ale i bolesti.

V árii zpívá moudrý Sarastro klidným a hlubokým hlasem. Vypráví o tom, že v jeho chrámu vládne dobrota, odpuštění a přátelství. Říká, že tam, kde lidé odpouštějí a mají se rádi, mizí strach i zlost. Kdo by chtěl někomu ublížit, ten tam nemá místo. Sarastro vysvětluje, že největší síla není v hněvu, ale v laskavém srdci.

„In diesen heil'gen Hallen“ – Sarastro

POJEM:

Všimněte si, že někdo zpívá vysoké tóny a někdo zase nízké – podle toho, jaký hlasový rozsah člověk má, řadíme ho mezi bas, baryton nebo tenor u mužského hlasu – a mezi soprán, mezzosoprán a alt u ženského hlasu. Sarastro zpívá hluboce, je to tedy bas. Basový hlas zní velmi temně a silně. Bas často zpívá postavy, které mají velkou autoritu – například krále, čaroděje nebo moudré starce.

*KDE OHRADA CHRÁNÍ LESNÍ KLID,
TO JE TEN SMĚR, KTERÝM MÁŠ JÍT.
TŘI NOHY DŘEVĚNÉ ZNAČÍ TVŮJ CÍL,
TU NOŽKU MUŘÍ SNAD JSI OBJEVIL.*

6

Neuvěříte tomu, ale Pamínu jsem našel v paláci dřív, než Tamíno. Hned jsme si padli do noty. A když jsem vytáhl Tamínův obrázek, ukázalo se, že se jí o něm zdálo a že je vlastně už teď do něho taky zamilovaná – no prostě pohádka ☺.

A pak se ti dva setkali – a každému bylo hned jasné, že jsou pro sebe jako stvoření.

Ale Sarastro chtěl, aby si uvědomili, že láska není jen jednoduchá a přímá, že se o ní musí i bojovat. Proto dal Tamínovi tři zkoušky.

První byla zkouška mlčení. Tamino nesměl mluvit, i když Pamína plakala a nerozuměla tomu.

„Proč se mnou nemluvíš?“ ptala se.

Tamino mlčel, protože věděl, že mlčení může být součástí cesty.

Pamina říká, že když někdo miluje, má v srdci laskavost a dobrotu. Papageno souhlasí a zpívá o tom, že láska dělá život krásnější. Oba se pak baví o tom, jak je láska důležitá, jak dělá smutné dny radostné a jak je hezké mít někoho, koho máš rád a kdo má rád tebe.

„Bei Männern, welche Liebe fühlen“
– Pamina & Papageno (duet)

POJEM:

Duet je písnička pro dva zpěváky. Mohou zpívat společně stejnou melodii, nebo si odpovídat jako v rozhovoru. Někdy se mají rádi, někdy se hádají – a my to poznáme podle hudby.

***CO, ŽE TO TEĎ HLEDÁME? – POVÍM VÁM TO RYCHLE.
DALŠÍM CÍLEM NAŠÍM –JE ŽULOVÁ KRYCHLE.
TA ŽULOVÁ KRYCHLE, VRCHOL HORY ZNAČÍ,
KOUKNI SE K NÍ BLÍŽE, KRABIČKA JI TLAČÍ.***

Druhá byla zkouška odvahy. Oheň a voda. Strach a nejistota. Tamíno byl odhodlaný pro lásku riskovat i život – a Pamína ho odmítla nechat jít samotného. Je to i její láska a proto půjde s Tamínem.

„Drž se mě,“ řekl.

„Držím,“ odpověděla.

Třetí byla zkouška důvěry. A tu zvládli, protože si věřili víc než vlastním obavám.

V této části zpívají vážní a moudří kněží společně hlubokým, klidným hlasem. Je to chvíle, kdy prosí o pomoc a ochranu pro prince Tamina a princeznu Paminu, kteří musí projít těžkými zkouškami.

Kněží zpívají jako jeden velký hlas, skoro jako když se ozývá starý kamenný chrám. Přejí si, aby byli Tamino s Paminou stateční, aby měli dobré srdce a aby všechno dobře dopadlo. Hudba zní slavnostně a trochu tajemně – jako když se děje něco důležitého a všichni drží palce, aby dobro zvítězilo.

„Chor der Priester
– sbor

POJEM:

Sbor je skupina mnoha zpěváků, kteří zpívají spolu jako jeden velký hudební tým. V operě může sbor představovat třeba vesničany, vojáky, hosty na slavnosti nebo dav lidí. Když zpívá sbor, zní to silně a slavnostně.

***PAŘEZ, CO CHCE K PLOTU SÁHNOUT?
NEBO SNAD STROM OBJÍMÁ?
STAČÍ K NĚMU Z CESTY ZAHNOUT,
TAM KRABIČKA MÍSTO MÁ.***

Královna noci se ale nevzdala. Připlížila se k Pamíně ve tmě. „Zabij Sarastra,“ přikázala jí a rovnou jí dala do ruky dýku. Pamína se třásla, její matka najednou působila zle a nebezpečně, ale pak pevně odpověděla: „Ne. Já si vyberu světlo.“ Dýku odhodila a Královna noci zmizela.

Královna noci zpívá plná hněvu a zlosti. Je strašně rozzlobená a říká, že pokud její dcera Pamina neposlechne a neudělá to, co po ní chce, už ji nebude považovat za svou dceru. Dává jí přísný rozkaz a hrozí jí strašnými následky. V jejím zpěvu není žádná něha – jen vztek, bolest a touha po pomstě.

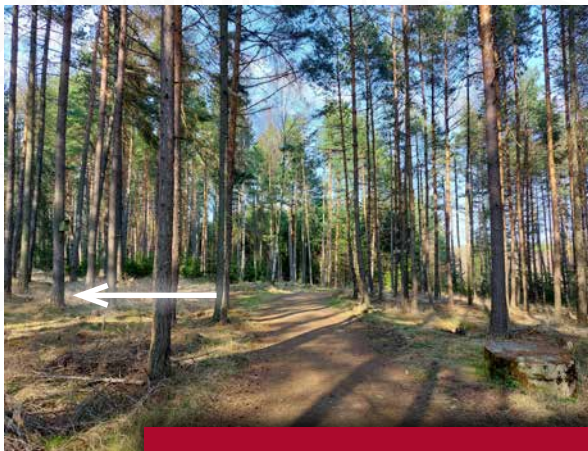
Hudba je rychlá, vysoká a dramatická, jako když na noční obloze vyšlehne ostrý blesk. Je to okamžik, kdy se ukáže, že Královna noci není jen smutná matka, ale také někdo, kdo je ochoten kvůli moci a hněvu zajít velmi daleko.

„Der Hölle Rache kocht in meinem Herzen“ – Královna noci (2. árie)
– nejslavnější kolorатурní výstup ve světě opery

POJEM:

Královna noci zpívá opravdu hodně, hodně vysoko. Má tedy hlas soprán, ale navíc se mu říká koloraturní. Koloraturní zpěv je zvláštní způsob zpívání, kdy hlas zpívá hodně rychlé, vysoké a ozdobné tóny. Zní to, jako by hlas tančil, poskakoval nebo létal nahoru a dolů. Je to hodně těžké a zpěvák musí mít výborný dech i trénink.

***VPRAVO SKRUŽ A VLEVO STROM,
U BUDKY MÁ KRABIČKA „DOM“.
NEHLEDEJ JI V PTAČÍM BYTĚ,
U KOŘENŮ SPÍ TAM SKRYTĚ.***

A já? Já měl taky zkoušku. Samotu. Protože lidí s peříčky po těle, těch moc nenajdete a kamarádit se se mnou nikdo moc nechtěl. Byl jsem takový divný. Ještě že jsem měl svoje ptáčky. Ale když jsem tak viděl, jak jsou šťastní Tamíno a Pamína, tak jsem jim vlastně záviděl. Taky jsem chtěl mít nějakou lásku.

Když jsem si myslel, že zůstanu sám, ozvalo se tiché:

„Papageno?“

A jako kouzlem se přede mnou objevila dívka – a měla na sobě úplně stejná peříčka, jako já. „Papagena!“

Smáli jsme se, tančili a věděli, že patříme k sobě. A rovnou jsme si naplánovali celou kupu dětí 😊.

Papageno už je smutný, protože si myslí, že zůstane sám. Najednou se ale objeví Papagena – a oba s radostí zjistí, že k sobě patří. Začnou si nadšeně zpívat svá jména, jako když se dvě děti smějí a nemohou uvěřit svému štěstí. Zpívají o tom, že budou spolu žít, mít spoustu dětí a plný dům smíchu. Je to radostná, rychlá a trochu legrační hudba – plná štěstí z toho, že láska konečně zvítězila.

**Duet Papageno & Papagena
– Pa-pa-pa-papageno! (finále 2)**

POJEM:

Tento duet zpívají Papageno, který je hlasem baryton, a Papagena, hlasem soprán: Soprán je nejvyšší ženský hlas. Často zpívá princezny nebo hlavní ženské hrdinky. Její hlas může znít jemně, ale i velmi silně a zářivě. Baryton je mužský hlas, který není ani moc vysoký, ani moc hluboký. Zní plně a teple. Často zpívá důležité postavy – třeba tatínky, krále nebo někdy i padouchy.

***KOUKNI NA TU BŘÍZU, BARVY MÁ JAK STRAKA,
KAŽDÉHO PTÁČKA K ODPOČINKU LÁKÁ.
U PATY MÁ Z MECHU MĚKKOU PEŘINU,
TAM NAJDEŠ KRABÍČKU ZA MALOU VTEŘINU.***

10

Nakonec světlo zvítězilo. Královna noci zmizela, Sarastro požehnal mladým a hudba naplnila svět.

Pohladím děti po vlasech.

„A proto,“ řeknu tiše, „když se bojíte, poslouchajte hudbu.

A když nevíte, komu věřit, dívejte se srdcem.“

Zvonečky tiše cinknou. Oheň dohoří. A pohádka spí.

Sbor zpívá na počest Tamina a Paminy, kteří úspěšně prošli všemi zkouškami. Chválí jejich odvahu, věrnost a čisté srdce. Zároveň oslavuje vítězství světla nad temnotou a moudrosti nad zlem.

Závěrečný sbor

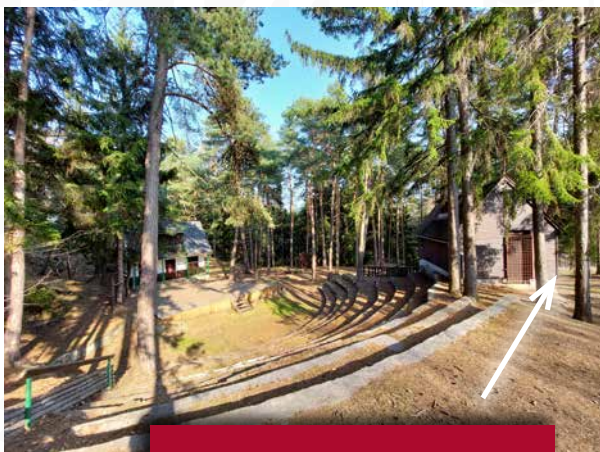
„Heil sei euch Geweihten!“

POJEM:

Finále je úplně poslední velká hudební část opery. Je to chvíle, kdy se příběh dokončí a všechno se vyřeší – zjistíme, kdo měl pravdu, kdo se zachránil, kdo se zamiloval nebo co se nakonec stalo.

Ve finále často zpívá víc postav najednou, někdy i celý sbor, a hudba bývá silná a slavnostní. Je to takový velký hudební závěr, po kterém přichází potlesk.

***CO NÁS ČEKÁ NA ZÁVĚR?
KRABIČKU TU NENAJDETE.
NABERTE TEN SPRÁVNÝ SMĚR,
K PLAKÁTŮM SI POPOJDETE.***

ve spolupráci s Knihovnou Jana Drdy

Knihovna je pověřena výkonem regionálních funkcí

a za podpory restaurace U Bohéma

